

निकुम्भः

संहतानां समुच्चयः । (यथा, श्रीकण्ठचरिते ।
६ । १८ ।
“नीरन्ध्रनिर्वन्धुसुमनो निकाय-
कावायपट्टप्रणयादशोकः ॥”)
निलयः । (यथा, मनुः । १ । ३६ ।
“एते मनुंसु सप्रान्यानखजन् भूरितेजसः ।
देवान् देविकायां च महर्षीं चाभितौजसः ॥”)
परमात्मा । इति मेदिनी । ये, ८७ ॥
निकायः, पुं, (निचोयतेऽस्मिन् धान्यादिकमिति ।
नि + चि + “पायसान्नायनिकायेति” ३ । १ ।
२२६ । इति यत्प्रत्ययेन निपातनान्
साधुः ।) यद्गम् । इत्यमरः । २ । २ । ५ ॥
(यथा, भट्टिः । ६ । ६६ ।
“न प्रणायो जनः कश्चिन्मिकायं तेऽधितिष्ठति ।
देवकार्यविधाताय धर्मद्रोही महोदये ॥”)
निकारः, पुं, (नि + क् + घञ् ।) विप्रकारः ।
अप्रकारः । उत्कारः । धान्यस्योर्हृषेपणम् ।
इत्यमरभरतौ ॥ खलीकारः । इति स्वामी ॥
धिकारः । इति शब्दमाला ॥
निकारणं, स्त्री, (निकारयति जिभ्रायनेनेति ।
नि + क् + णिच् + ल्युट् ।) मारणम् । वधः ।
इत्यमरः । २ । ८ । ११२ ॥
निकासः, त्रि, (निकासते शोभतेऽनेन इति ।
कास दीप्तौ + करणे ल्युट् ।) नीकाशः । इत्य-
मरटीका ॥ (तालशकारान्तोऽपि दृश्यते)
निकुचकः, पुं, (निकुचतीति । नि + कुच्
कौटिल्ये + णुल् ।) परिमाणविशेषः । कुडव-
पादः । स च प्रकृत इति ख्यातः । इति भरत-
धृतसर्वस्वम् ॥ वागीरदृष्टः । इति भावप्रकाशः ॥
(जलवेतसः । तत्पर्यायो यथा,—
“निकुचकः परियाधो नादयो जलवेतसः ॥”
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)
निकुचितं, स्त्री, (नि + कुच् + क्तः ।) अङ्ग-
हारान्तगतशरीरविशेषः । यथा,—
“आकम्पितं कम्पितञ्च धृतं विधृतमेव च ।
परिवाहितमाधूतमवधूतं तथाश्चितम् ॥
आकुचितं पराटतसुत्तिसिन्ध्याप्यधोगतम् ।
लोलितं प्रकृतञ्चेति चतुर्हृश्विधं शिरः ॥”
इति सङ्गीतरामोदरः ॥
निकुञ्जं, पुं स्त्री, (नितरां कौ पृथिव्यां जायते इति ।
जन् + ङः । पृथोदरादित्वात् समागमे साधुः ।)
कुञ्जम् । इत्यमरः । २ । ३ । ८ ॥ (यथा,
व्याख्यासप्तशत्याम् । ४६३ ।
“रचिते निकुञ्जपत्रैर्भिक्षुकपात्रे ददाति वाघ-
जम् ।
पर्यसितमपि सुतीक्ष्णमासकदुर्घं वधूरत्नम् ॥”)
निकुञ्जिका, स्त्री, (निकुञ्जिका कुञ्जोद्भवा
अन्वा ।) कुञ्जिकादृक्प्रभेदः । तत्पर्यायः ।
कुञ्जिका २ कुञ्जवल्ली ३ इयं गुणैः श्रीवल्ली-
मदृशौ । इति राजनिर्घण्टः ॥
निकुम्भः, पुं, कुम्भकर्षेपुत्रः । (यथा, रामायणे ।
६ । ७५ । ४६ ।

निकुर

“स कुम्भश्च निकुम्भश्च कुम्भकर्षात्मजापुत्रौ ।
प्रेषयामास संक्रुद्धो राक्षसेर्वहुभिः सद्यः ॥”)
दन्तिकादृक् । इति मेदिनी । मे, १७ ॥
(अल्प पर्यायो यथा,—
“चिन्नादन्ती निकुम्भः स्यादुपचित्रा सुकूलकः ।
दाक्षाययी विशल्या च तथोद्भूतपर्ययपि ॥”
इति वैद्यकरत्नमालायाम् ॥)
(प्रजादस्य पुत्रविशेषः । यथा, महाभारते ।
१ । ६५ । १६ ।
“प्रजादस्य त्रयः पुत्राः ख्याताः सर्वत्र भारत ।
विरोचनश्च कुम्भश्च निकुम्भश्चेति भारत ॥”
दनीः पुत्राख्यान्यतमः । यथा, तन्त्रेव । १ ।
६५ । २५ ।
“निकुम्भश्च निकुम्भश्च कुपटः कपटकथा ।
प्रारभः शूलभक्षेव सूर्याचन्द्रमसौ तथा ।
एते ख्याताः दनोर्विश्वे दानवाः परिकीर्तिताः ॥”
खनामख्यातः क्षत्रियविशेषः । इति सङ्घादि-
खण्डे । ३४ । ४४ ॥ महादेवस्य पार्श्वोत्तर-
विशेषः । यथा, हरिवंशे । २६ । ४५ ।
“पार्श्वे तिष्ठन्तमाजूव निकुम्भामिदमब्रवीत् ।
गणेश्वरपुरीं गत्वा शूर्यां वाराणसीं कुब ॥”
तथा च रघुः । २ । ३५ ।
“अत्रेहि मां किङ्करमष्टमूर्तेः
कुम्भोदरं नाम निकुम्भमित्रम् ॥”
स्कन्दस्य सैनिकविशेषः । यथा, महाभारते ।
६ । ४५ । ५३ ।
“अङ्गु नामानि चाप्येषां येऽन्ये स्कन्दस्य
सैनिकाः ।
विविधावुधसम्पन्नाश्चित्राभरणवर्जिनः ।
प्रकृक्कर्मो निकुम्भश्च पद्मः कुमुद एव च ॥”
हृद्यंश्च पुत्रविशेषः । यथा, हरिवंशे । १२ । २ ।
“धौसुमारिडं द्रान्धसु हृद्यंश्चस्तस्य चात्मजः ।
हृद्यंश्चस्य निकुम्भोऽभूत् चक्षुधर्मरतः सदा ॥”)
निकुम्भाख्यबीजं, स्त्री, (निकुम्भाख्यस्य दन्तिका-
दृक्स्य बीजवत् बीजं यस्य ।) जयपालः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥ (जयपालशब्देऽस्य
गुणादिकं ज्ञेयम् ॥)
निकुम्भितं, स्त्री, वृत्तविषयकाद्योत्तरशतकरणान्त-
गतकरणाविशेषः । यथा, सङ्गीतरामोदरे ।
“करणान्तान् सर्वेषां सामान्यं लक्षणमिदम् ।
प्रायो वामकरो यद्गःस्थितोऽन्यः पुरतोऽनुगः ॥
पादाभ्यां करणं ज्ञेयं तदिहाद्योत्तरं शतम् ।
निकुम्भितं पार्श्वक्रान्तमितक्रान्तं विवर्त्तकम् ॥
विद्युद्भ्रान्तं गजक्रीडं क्रान्तञ्च गवहङ्गुतम् ॥”
निकुम्भी, स्त्री, (निकुम्भ + गौरादित्वात् ङीप् ।)
दन्तीदृक् । इति राजनिर्घण्टः ॥
निकुरम्, स्त्री, (निकुरतीति । नि + कुर + बाहु-
लकान् अन्च् ।) सन्महः । इत्यमरः । २ ।
५ । ४० ॥ (पुंलिङ्गेऽपि दृश्यते । यथा, श्रीकण्ठ-
चरिते । १८ । ४० ।
“आरक्तगण्डवचिविदुमदृक्भोजो
यस्यास्ति जैननिकुरस इवाद्दृष्टासः ॥”)

निकणः

निकृतः, चि, (नि + क्त + क्तः ।) प्रत्याख्यातः ।
श्रुतः । इत्यमरः । ३ । १ । ४६ ॥ वक्षितः ।
नीचः । इति मेदिनी । ते, ११६ ॥
निकृतिः, स्त्री, (नि + क्त + क्तिन् ।) भर्त्सनम् ।
ज्येपः । श्रुतः । प्राच्यम् । इति मेदिनी । ते,
११६ ॥ (यथा, किराते । १ । ४५ ।
“न समयपरिरक्ष्यं क्षमन्ते
निकृतिपरेषु परेषु भूरिधान् ॥”)
हेन्यम् । इति शब्दरत्नावली ॥
निकृष्टः, चि, (नि + कृष + क्तः ।) अद्यमः ।
इत्यमरः । ३ । १ । ५४ ॥ जात्याचारादि-
निन्दितः । इति भरतः ॥
निकृतेः, पुं, (निकृतेति निवसत्यस्मिन्निति । नि +
कृति निवासे + अधिकरणे घञ् ।) निकृतेनम् ।
इत्यमरटीकायां भरतः ॥ (यथा, देवीभाग-
वते । ४ । ११ । १२ ।
“तदय विनयं हत्वा कामपूर्वं कृत्वेन वै ।
तिष्ठन् स्वनिकृतेषु मदागमनकाङ्क्षया ॥”)
निकृतेर्न, स्त्री, (निकृतेति निवसत्यस्मिन्निति । नि +
कृति + अधिकरणे ल्युट् ।) यद्गम् । इत्य-
मरः । २ । २ । ४ ॥ (यथा, देवीभागवते ।
१ । २० । ४२ ।
“विसर्जिताथ सा तेन गता श्राव्यनिकृतेनम् ।
उवाच तं वरारोहा राजानं मनसेषितम् ॥”)
पलाकौ, पुं, इति शब्दचन्द्रिका ॥
निकोचकः, पुं, (निकोचति शब्दायते । नि + कुच्
शब्दे + ङुन् ।) अङ्कोटदृक् । इत्यमरः । २ ।
४ । २६ ॥ (यथा, सुश्रुते । १ । ४६ ।
“वातामाचोद्गभिषु कानिचुलपिचुनिकोचकौर-
माणप्रभृतीनि ॥” कचिन्तु कौवलिकृतेऽपि दृश्यते ।
यथा,—
“वातामाचोद्गभिषुकं सुकूलकनिकोचकम् ।
उरमाणं प्रियालञ्च हृद्यं गुडशीतलम् ॥”
इति वाभटे सूत्रस्थाने षष्ठेऽध्याये ।)
निकोठकः, पुं, (निकोचकः + पृथोदरादित्वात्
चस्य ठः ।) निकोचकः । इत्यमरटीकायां
भरतः ॥ (यथा,—
“तिलः पिपासाभिषुकौ विभीतका-
श्चित्राभयैरक्षभूक्षसर्षपाः ।
कुसुमविल्वारकमूलकातवी-
निकोठकाचोद्गकरङ्गशिशुजाः ॥
केहाशयास्यावरसंज्ञितात्पाथा-
स्युर्जङ्गमा मत्स्यवृगाः सपक्षिणः ॥”
इति चरके सूत्रस्थाने त्रयोदशेऽध्याये ।)
निकणः, पुं, (नि + कण शब्दे + “कणो वीणायाश्च”
३ । ३ । ६५ । इति अप् ।) वीणाया अन्यस्य
च किन्नरादेः शब्दः । तत्पर्यायः । निक्काणः २
काणः ३ कणः ४ कणनम् ५ । इत्यमरः । १ । ७ ।
२४ ॥ प्रादेरप्युपसर्गादुत्तरस्य कणधातोः
प्रकाणः ६ प्रकणः ७ इत्यादयः प्रयोगा भवन्ति ।
आदिना सुकाणः सुकणः उपकाणः उपकणः
इत्यादयः । इति भरतः ॥